

Słońce na przemian kurczy się i rośnie

14 listopada 2018

W dziwnie doskonałym detalu o naszym Słońcu w wielkim zakresie rzeczy i całego znanego wszechświata wydaje się, że jest to dość przeciętna gwiazda. Pomimo tego, jak przeciętne jest nasze Słońce, wywołuje ono tak wiele różnych zjawisk, że naukowcy i niezależni badacze naprawdę dopiero zaczynają rozumieć wiele kwestii z nim związanych. Nasza dzienna gwiazda jest niczym reaktor jądrowy, zdolny do wytwarzania skomplikowanych strumieni plazmowych wysyłanych w głąb przestrzeni kosmicznej. Istnieją również hipotezy zakładające, iż Słońce może także oddziaływać na ludzką duchowość.

Według artykułu opublikowanego niedawno w *Astrophysical Journal*, nasze własne Słońce rośnie i kurczy się w cyklu jedenastu lat od jednego do dwóch kilometrów. To tak, jakby Słońce oddychało, co ma sens, ponieważ jest to płonąca kula gazu. Biorąc pod uwagę względną, masywną wielkość Słońca, można nazwać to niezwykle delikatnym, prawie niezauważalnym wdechem i wydechem, jak płuca. Dodatkowo szerokość Słońca w pewnych momentach w tym, jedenastoletnim cyklu wzrasta więcej aniżeli dwa kilometry.

Zespół z Uniwersytetu w Cote d'Azur i New Jersey Institute of Technology zdołał zaobserwować tę prawie niewielką różnicę, dokładnie badając strumienie plazmy, które uciekają z powierzchni Słońca. Są to notoryczne, wysokoenergetyczne, zjonizowane pasma gazu, które czasami rozpadają się i zasadniczo stają się rozbłyskami słonecznymi. Co dziwne, częstotliwości dźwiękowe emitowane przez te fale plazmowe, które przetaczają się przez nasze Słońce, nie różnią się zbyt wiele od rzeczywistych częstotliwości muzycznych, cieszących ludzkie ucho.

„Powiedzmy, że masz saksofon, bo lubisz jazz. Graszą konkretny kawałek muzyki, hałas wychodzi i wszystko w porządku. Teraz, jeśli rura wewnątrz saksofonu nagle rozszerzy się na zewnątrz, wysokość tej nuty spadnie. Ściśnij to wszystko, a wysokość będzie wyższa. Identyczna sytuacja ma miejsce w przypadku naszej dziennej gwiazdy, w przypadku słońca” – wyjaśnia zespół z Uniwersytetu w Cote d’Azur.

Pamiętajmy jednak o złożonej aktywności magnetycznej naszej dziennej gwiazdy, której mechanizm znajduje się głęboko w Słońcu. Co jedenaście lat przechodzi on od gwałtownego słonecznego maksimum do mniej gwałtownego, ale wciąż nie tak spokojnego słonecznego minimum. Plamy słoneczne są ciemnymi plamami zwiniętej, intensywnej aktywności magnetycznej, a podczas minimum stają się rzadsze. Taka sytuacja ma miejsce podczas słonecznego minimum, w którym Słońce nieco się rozszerza.

Autorstwo: Zespół „Globalnego Archiwum”

Źródło: Globalne-Archiwum.pl